



Brüsszel, 2025. július 11.
(OR. en)

11521/25

EF 240
ECOFIN 989
DELECT 99

FEDŐLAP

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Martine DEPREZ igazgató
Az átvétel dátuma:	2025. július 2.
Címzett:	Thérèse BLANCHET, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	C(2025) 4105 final
Tárgy:	A BIZOTTSÁG (EU) .../... FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE (2025.7.1.) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a pozíciók fő kockázati tényezőjének azonosítására, valamint az ügyletek 94. cikk (3) bekezdése, 273a. cikk (3) bekezdése és 325a. cikk (2) bekezdése szerinti hosszú vagy rövid pozíció jellegének megállapítására szolgáló módszert meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a következő dokumentumot: C(2025) 4105 final.

Melléklet: C(2025) 4105 final



EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2025.7.1.
C(2025) 4105 final

A BIZOTTSÁG (EU) .../... FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2025.7.1.)

az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a pozíciók fő kockázati tényezőjének azonosítására, valamint az ügyletek 94. cikk (3) bekezdése, 273a. cikk (3) bekezdése és 325a. cikk (2) bekezdése szerinti hosszú vagy rövid pozíció jellegének megállapítására szolgáló módszert meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

INDOKOLÁS

1. A FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ JOGI AKTUS HÁTTERE

Az 575/2013/EU rendelet 94. cikkének (10) bekezdése felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy az Európai Bankhatóság (EBH) által előterjesztett standardtervezetek benyújtását követően az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben meghatározza a pozíciók fő kockázati tényezőjének azonosítására, valamint az annak meghatározására szolgáló módszert, hogy valamely ügylet a rendelet 94. cikkének (3) bekezdése, 273a. cikkének (3) bekezdése és 325a. cikkének (2) bekezdése szerinti hosszú vagy rövid pozíció-e.

A standardtervezetek jóváhagyásáról a Bizottság az EBH létrehozásáról szóló 1093/2010/EU rendelet 10. cikkének (1) bekezdésével összhangban az azok kézhezvételétől számított három hónapon belül határoz. Ha az Unió érdeke úgy kívánja, a Bizottság csak részben vagy módosításokkal is jóváhagyhatja a standardtervezeteket, figyelemmel az említett rendeletben meghatározott egyedi eljárásra.

2. AZ AKTUS ELFOGADÁSÁT MEGELŐZŐ KONZULTÁCIÓK

Az 1093/2010/EU rendelet 10. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésével összhangban az EBH nyilvános konzultációt folytatott a Bizottsághoz az 575/2013/EU rendelet 94. cikkének (10) bekezdése szerint benyújtott technikaistandard-tervezetekről. A konzultációs anyagot 2024. április 24-én tették közzé az EBH internetes oldalán, a konzultáció pedig 2024. július 24-én zárult le. Emellett az EBH kikérte az 1093/2010/EU rendelet 37. cikke alapján létrehozott Banki Érdekképviselői Csoport tanácsát. A technikaistandard-tervezetek benyújtásával együtt az EBH azt is ismertette, hogy a Bizottsághoz benyújtott végleges technikaistandard-tervezetek kidolgozása során hogyan vette figyelembe e konzultációk eredményét.

Az 1093/2010/EU rendelet 10. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésével összhangban az EBH a technikaistandard-tervezetekkel együtt hatásvizsgálatát, valamint a technikaistandard-tervezetekhez kapcsolódó költség-haszon elemzését is benyújtotta a Bizottságnak. Ez az elemzés a technikaistandard-tervezetekről szóló zárójelentés 24–31. oldalán található: <https://www.eba.europa.eu/activities/single-rulebook/regulatory-activities/market-counterparty-and-cva-risk/regulatory-technical-standards-method-identifying-main-risk-driver-position-and-determining-whether>.

3. A FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ JOGI AKTUS JOGI ELEMEI

A végleges technikaistandard-tervezet meghatározza a pozíciók fő kockázati tényezőjének azonosítására, valamint az annak meghatározására szolgáló módszert, hogy valamely ügylet hosszú vagy rövid pozíció-e.

A fő kockázati tényező azonosítására javasolt általános módszer a piaci kockázat sztenderd módszere (FRTB-SA) szerint meghatározott érzékenységeken vagy a partnerkockázatra alkalmazandó sztenderd módszer (SA-CCR) szerint meghatározott többleteken alapul. A pozíciók jellegének meghatározására szolgáló módszer összhangban van az 575/2013/EU rendelet 279a. cikke (3) bekezdésének b) pontja szerint kidolgozott technikai standardokban meghatározott módszerrel.

A viszonylag egyszerű instrumentumok, például a rögzített kamatozású kötvények, a változó kamatozású értékpapírok, a részvények, a tőzsdén kívüli határidős ügyletek, a tőzsdei

határidős ügyletek, az egyszerű csereügyletek és a hagyományos opciók esetében meghatározásra került egy egyszerűsített módszer is.

A BIZOTTSÁG (EU) .../... FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2025.7.1.)

az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a pozíciók fő kockázati tényezőjének azonosítására, valamint az ügyletek 94. cikk (3) bekezdése, 273a. cikk (3) bekezdése és 325a. cikk (2) bekezdése szerinti hosszú vagy rövid pozíció jellegének megállapítására szolgáló módszert meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a hitelintézetekre vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2013. június 26-i 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre¹ és különösen annak 94. cikke (10) bekezdésének harmadik albekezdésére,

mivel:

- (1) Az üzleti tevékenység nagysága olyan közelítő változó, amely alapján az intézmények dönteni tudnak arról, hogy milyen részletességet alkalmazzanak tőkeszámításaik során. Annak meghatározásához, hogy használhatnak-e egyszerűsített módszereket a piaci kockázatokra és a partnerkockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámításához, az intézményeknek az 575/2013/EU rendelet 94. cikke (1) bekezdésének, 273a. cikke (1) és (2) bekezdésének, valamint 325a. cikke (1) bekezdésének megfelelően ki kell számítaniuk a mérleg szerinti és mérlegen kívüli üzleti tevékenységük nagyságát. Az üzleti tevékenység nagyságának helyes kiszámításához alapvető fontosságú a pozíció fő kockázati tényezőjének azonosítása, és erre alapozva annak meghatározása, hogy egy ügylet hosszú vagy rövid pozíciót képvisel-e. Tekintettel arra, hogy e számításoknak nagy jelentősége van a kis méretű és nem összetett intézmények szempontjából, a pozíció fő kockázati tényezőjének azonosítására és az annak meghatározására szolgáló módszernek, hogy egy ügylet hosszú vagy rövid pozíció-e, arányosnak kell lennie az intézmény összetettségének mértékével.
- (2) Indokolt, hogy az ügyletek hosszú vagy rövid pozíció jellegének megállapítása összhangban legyen azzal a módszerrel, amelyet az (EU) 2021/931 felhatalmazáson alapuló rendelet² határoz meg az 575/2013/EU rendelet 277. cikkének (3) bekezdése szerinti ügyletek hosszú vagy rövid pozíció jellegének megállapítása céljából.

¹ HL L 176., 2013.6.27., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>.

² A Bizottság (EU) 2021/931 felhatalmazáson alapuló rendelete (2021. március 1.) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a 277. cikk (5) bekezdésének alkalmazásában az egy vagy egynél több lényeges kockázati tényezővel rendelkező származtatott ügyletek azonosítására szolgáló módszert, a kamatláb-kockázati kategóriába sorolt vételi és eladási opciók felügyeleti deltájának kiszámítására szolgáló képletet, valamint a 279a. cikk (3) bekezdésének a) és b) pontja alkalmazásában a partner-hitelkockázatra vonatkozó sztenderd módszer keretében az elsődleges kockázati tényezőben

- (3) Ahhoz, hogy pontos eredményeket lehessen elérni, a nem származtatott pozíciók fő kockázati tényezőjének azonosítására szolgáló módszernek a kockázati tényezőkkel szembeni, kockázattal súlyozott deltaérzékenységek kiszámításán kell alapulnia az 575/2013/EU rendelet harmadik része IV. címe 1a. fejezetének 2., 3. és 6. szakaszában meghatározottaknak megfelelően. Emellett a megközelítés következetességét biztosítandó, a pozíció fő kockázati tényezőjének azonosítására szolgáló módszernek összhangban kell lennie az (EU) 2021/931 felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott, a származtatott ügyletek elsődleges kockázati tényezőjének és leglényegesebb kockázati tényezőjének azonosítására szolgáló módszerrel.
- (4) Az annak megállapítására használt módszernek, hogy egy ügylet hosszú vagy rövid pozíciót képvisel-e, a fő kockázati tényezővel szembeni, kockázattal súlyozott deltaérzékenység kiszámításán kell alapulnia. Amennyiben az intézmények nem tudják kiszámítani a kockázattal súlyozott deltaérzékenységet, ezt az érzékenységet az ügylet kereskedési vagy fedezeti céljának értékelésével kell meghatározniuk.
- (5) Egyszerűsített módszert kell meghatározni az olyan kis méretű és nem összetett intézmények számára, amelyek esetleg nem tudják kiszámítani a kockázattal súlyozott deltaérzékenységeket, vagy nem tudják használni az (EU) 2021/931 felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott, a származtatott ügyletek elsődleges kockázati tényezőjének és leglényegesebb kockázati tényezőjének azonosítására szolgáló módszereket. Az egyszerűsített módszer várhatóan megfelelő lesz azon eszközök esetében, amelyekkel a kis méretű és nem összetett intézmények általában kereskednek. A nagyobb intézmények számára is biztosítani kell, hogy az említett egyszerűsített módszert alkalmazhassák, amennyiben e módszer hatálya alá tartozó egyszerű eszközökkel kereskednek.
- (6) Az egyszerűsített módszer használatával kapott eredményeknek összhangban kell lenniük a kockázattal súlyozott deltaérzékenységen alapuló megközelítéssel. Ugyanakkor egyszerűsítő feltételezéseket kell bevezetni annak érdekében, hogy – mindenekelőtt az intézmény adatszolgáltatási pénznemétől eltérő pénznemben denominált instrumentumok esetében – csökkenjenek az intézmények számításokkal és működéssel kapcsolatos terhei. Ezért lehetővé kell tenni, hogy az intézmények a fő kockázati tényező meghatározásakor figyelmen kívül hagyják az instrumentum pénzneme és az intézmény adatszolgáltatási pénzneme közötti azonnali átváltási árfolyamot azon részvények, kötvények és származtatott ügyletek esetében, amelyek alapul szolgáló eszközét általában a kamatláb-kockázati, hitelkockázati, részvénytőkepiaci kockázati vagy árukockázati kategóriába kellene sorolni.
- (7) Az adatszolgáltatás pénznemében lévő készpénzpozíciókat nem kell figyelembe venni az üzleti tevékenység nagyságának meghatározásakor, mivel azok piaci értékét nem befolyásolja a kockázati tényezők változása.
- (8) Ez a rendelet az Európai Bankhatóság által a Bizottsághoz benyújtott szabályozástechnikai standardtervezeteken alapul.
- (9) Az Európai Bankhatóság nyilvános konzultációt folytatott az e rendelet alapját képező szabályozástechnikai standardtervezetekről, elemezte az ezzel összefüggésben felmerülő lehetséges költségeket és hasznát, és kikérte az 1093/2010/EU európai

vagy az adott kockázati kategóriában a leglényegesebb kockázati tényezőben az ügylet hosszú vagy rövid pozíció jellegének megállapítására szolgáló módszert meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 204., 2021.6.10., 7. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2021/931/oj).

parlamenti és tanácsi rendelet³ 37. cikke alapján létrehozott Banki Érdekképviselési Csoport tanácsát,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A nem származtatott pozíciók fő kockázati tényezőinek azonosítására szolgáló módszer

- (1) A kereskedési könyvhöz rendelt nem származtatott pozíciók fő kockázati tényezőjének meghatározásakor az intézmények először azonosítják az adott pozíció összes olyan kockázati tényezőjét, amely a pozíció értékváltozásának elsődleges meghatározója. E célból az intézmények értékelik legalább az 575/2013/EU rendelet 325l–325q. cikkében említett kockázati tényezőket. Az intézmények által azonosított kockázati tényezők a pozíció kockázati tényezői.
- (2) Amennyiben az intézmények – az (1) bekezdésnek megfelelően – a kereskedési könyvhöz rendelt nem származtatott pozíciók vonatkozásában csak egy kockázati tényezőt azonosítanak, ezt a kockázati tényezőt tekintik az adott pozíció fő kockázati tényezőjének.
- (3) Amennyiben az intézmények – az (1) bekezdésnek megfelelően – a kereskedési könyvhöz rendelt nem származtatott pozíciók vonatkozásában egynél több kockázati tényezőt azonosítanak, úgy állapítják meg az adott pozíció fő kockázati tényezőjét, hogy a következő sorrendben elvégzik az alábbi lépéseket:
 - a) az e cikk (1) bekezdésével összhangban azonosított minden egyes kockázati tényezőre kiszámítják a delta kockázati érzékenységeket az 575/2013/EU rendelet 325r. és 325t. cikkének megfelelően;
 - b) az a) pont szerint kiszámított érzékenységek alapján az említett rendelet 325f. cikkének (6) bekezdésében meghatározott képlettel kiszámítják a súlyozott érzékenységeket;
 - c) azt a kockázati tényezőt azonosítják fő kockázati tényezőként, amelyiknél az e bekezdés b) pontja szerint kiszámított súlyozott érzékenység abszolút értéke a legmagasabb.

2. cikk

Az annak meghatározására szolgáló módszer, hogy az ügylet a fő kockázati tényezőben hosszú vagy rövid pozíció-e

Az intézmények a következő módszerek bármelyikének alkalmazásával állapítják meg, hogy egy nem származtatott pozíció a fő kockázati tényezőjében hosszú vagy rövid pozíciót képvisel-e az 575/2013/EU rendelet 94. cikkének (3) bekezdésében és 325a. cikkének (2) bekezdésében említetteknek megfelelően:

- a) az 575/2013/EU rendelet 325r. cikkével összhangban kiszámítják a fő kockázati tényező delta kockázati érzékenységét, és az ügyletet:

³ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

- i. hosszú pozícióként azonosítják az adott kockázati tényezőben, ha a vonatkozó delta kockázati érzékenység pozitív; vagy
 - ii. rövid pozícióként azonosítják az adott kockázati tényezőben, ha a vonatkozó delta kockázati érzékenység negatív;
- b) az intézmények megvizsgálják a pozíció értékének a fő kockázati tényezőtől való függését, figyelembe véve az ügylet kereskedési vagy fedezeti célját az adott kockázati tényező tekintetében, és ezen értékelés alapján állapítják meg, hogy az ügylet hosszú vagy rövid pozíciót képvisel-e a fő kockázati tényezőben.

3. cikk

Egyszerűsített módszer a nem származtatott pozíciók fő kockázati tényezőjének azonosítására, valamint annak meghatározására, hogy a nem származtatott pozíció a fő kockázati tényezőben hosszú vagy rövid pozíció-e

- (1) Az 1. és a 2. cikktől eltérve az intézmények az e cikk (2)–(8) bekezdésében említett nem származtatott pozíciók fő kockázati tényezőjének azonosításához, valamint annak meghatározásához, hogy e pozíciók hosszú vagy rövid pozíciók-e a fő kockázati tényezőben, az említett bekezdésekben meghatározott módszereket alkalmazhatják.
- (2) Az olyan kötvények esetében, amelyek opcionalitással nem rendelkező, rögzített kamatozású adósságinstrumentumok, az intézmények a következő módszert alkalmazzák:
 - a) a fő kockázati tényezőt a kötvény 575/2013/EU rendelet 325ah. cikke szerinti hitelminőségi besorolásától és ágazatától, valamint hátralévő lejáratától függően a következők valamelyike alapján azonosítják:
 - i. e rendelet mellékletének 1. táblázata, amennyiben a kötvény cash flow-i funkcionálisan nem függnek az inflációs rátáktól;
 - ii. e rendelet mellékletének 2. táblázata, amennyiben a kötvény cash flow-i funkcionálisan függnek az inflációs rátáktól;
 - b) amennyiben az e bekezdés a) pontjának megfelelően azonosított fő kockázati tényező a kockázatmentes kamatláb, e fő kockázati tényező pénznemének meg kell egyeznie azzal a pénznemmel, amelyben a kötvény denominált, és olyan, az 575/2013/EU rendelet 325l. cikkének (1) bekezdése szerinti lejáratra kell vonatkoznia, amely a lehető legnagyobb mértékben illeszkedik a kötvény lejáratához;
 - c) amennyiben az e bekezdés a) pontjának megfelelően azonosított fő kockázati tényező a kibocsátó hitelkockázati felára, ennek a fő kockázati tényezőnek a kötvény kibocsátójára vonatkozó hitelfelárnak kell lennie, és olyan, az 575/2013/EU rendelet 325m. cikkének (1) bekezdése szerinti lejáratra kell vonatkoznia, amely a lehető legnagyobb mértékben illeszkedik a kötvény lejáratához;
 - d) az intézmények a következők alapján határozzák meg, hogy a pozíció a fő kockázati tényezőjében hosszú vagy rövid pozíció-e:
 - i. amennyiben az e bekezdés a), b) és c) pontja szerint azonosított fő kockázati tényező a kockázatmentes kamatláb vagy a kibocsátó

hitelkockázati felára, a kötvény eladása esetén a pozíció a fő kockázati tényezőben hosszú, a kötvény megvétele esetén pedig rövid;

- ii. amennyiben az e bekezdés a), b) és c) pontja szerint azonosított fő kockázati tényező az inflációs ráta, a kötvény megvétele esetén a pozíció a fő kockázati tényezőben hosszú, a kötvény eladása esetén pedig rövid.

- (3) Az olyan kötvények esetében, amelyek opcionalitással nem rendelkező, változó kamatozású adósságinstrumentumok, az intézmények a (2) bekezdésben meghatározott módszert alkalmazzák. Amennyiben a (2) bekezdés a) pontjának megfelelően azonosított fő kockázati tényező a kockázatmentes kamatláb, és a kötvény hátralévő lejáratát meghaladja az egy évet, a fő kockázati tényező a kockázatmentes kamatláb helyett a kibocsátó (2) bekezdés c) pontja szerint meghatározott hitelkockázati felára.
- (4) Részvénypozíció esetében a fő kockázati tényező a tulajdonviszonyt megtestesítő értékpapír azonnali árfolyama.
A részvény megvétele esetében a pozíció a fő kockázati tényezőben hosszú, a részvény eladása esetén pedig rövid.
- (5) Amennyiben a készpénzpozíció az intézmény adatszolgáltatási pénznemétől eltérő pénznemben denominált, a fő kockázati tényező az adott készpénzpozíció pénzneme és az intézmény adatszolgáltatási pénzneme közötti azonnali átváltási árfolyam.
Amennyiben a készpénzpozíció az eszközoldalon szerepel, a pozíció a fő kockázati tényezőben hosszú, ha pedig a forrásoldalon, akkor rövid.
- (6) Fizikaiáru-pozíciók esetében a fő kockázati tényező a pozíció árutípusának megfelelő azonnali árupiaci ár.
Amennyiben a fizikai áru az eszközoldalon szerepel, a pozíció a fő kockázati tényezőben hosszú, ha pedig a forrásoldalon, akkor rövid.
- (7) Kollektív befektetési formában (KBF) fennálló pozíció esetében a fő kockázati tényező az 575/2013/EU rendelet 325ap. cikke (1) bekezdésének 8. táblázatában szereplő „egyéb ágazat” kategóriában az adott KBF-nek megfelelő kockázati tényező.
A kollektív befektetési forma részvényeinek vagy befektetési jegyeinek megvétele esetén a pozíció a fő kockázati tényezőben hosszú, azok eladása esetén pedig rövid.
- (8) Repoügyletben fennálló pozíció esetében, amennyiben az intézmény vagy partnere a (2), (3) és (4) bekezdésben említett értékpapírokat ruház át, a fő kockázati tényező a releváns általános kamatláb vagy a részvényrepo-kamatláb.
Amennyiben a repoügylet repomegállapodás hatálya alá tartozik, a pozíció a fő kockázati tényezőben hosszú, fordított repomegállapodás hatálya alá tartozó pozíció esetében pedig rövid.

4. cikk

A származtatotteszköz-pozíciók fő kockázati tényezőinek azonosítására szolgáló módszer

- (1) Egy származtatotteszköz-pozíció fő kockázati tényezőjének meghatározásakor az intézmények először:

- a) azonosítják az ügylet valamennyi kockázati tényezőjét az (EU) 2021/931 felhatalmazáson alapuló rendelet 1. cikkének megfelelően;
 - b) az említett felhatalmazáson alapuló rendelet 2. és 3. cikkének megfelelően meghatározzák, hogy az ügylet egy vagy több lényeges kockázati tényezővel rendelkezik-e;
 - c) az említett felhatalmazáson alapuló rendelet 4. cikkének megfelelően azonosítják a lényeges kockázati tényezőket és e kockázati tényezők közül a leglényegesebbet.
- (2) Azok az intézmények, amelyek – az (1) bekezdésnek megfelelően – a származtatott ügylet vonatkozásában csak egy lényeges kockázati tényezőt azonosítottak, ezt a kockázati tényezőt tekintik fő kockázati tényezőnek.
- (3) Azok az intézmények, amelyek – az (1) bekezdésnek megfelelően – a származtatott ügylet vonatkozásában egynél több lényeges kockázati tényezőt azonosítottak, amelyek az 575/2013/EU rendelet 277. cikkének (1) bekezdésében felsoroltak közül egyetlen kockázati kategóriába tartoznak, az adott kockázati kategória leglényegesebb kockázati tényezőjét tekintik fő kockázati tényezőnek.
- (4) Azok az intézmények, amelyek – az (1) bekezdésnek megfelelően – a származtatott ügylet vonatkozásában egynél több lényeges kockázati tényezőt azonosítottak, amelyek az 575/2013/EU rendelet 277. cikkének (1) bekezdésében felsoroltak közül legalább két kockázati kategóriába tartoznak, a fő kockázati tényezőt a következő módszerek egyikének alkalmazásával határozzák meg:
- a) amennyiben az intézmények a lényeges kockázati tényezőket az (EU) 2021/931 felhatalmazáson alapuló rendelet 4. cikkének (2) vagy (4) bekezdése szerint azonosították, a fő kockázati tényező az a lényeges kockázati tényező, amelyiknek az 575/2013/EU rendelet 280a–280f. cikke szerinti kockázatkategória-többsége a legmagasabb;
 - b) amennyiben az intézmények a lényeges kockázati tényezőket az (EU) 2021/931 felhatalmazáson alapuló rendelet 4. cikkének (3) bekezdése szerint azonosították, a fő kockázati tényező az a lényeges kockázati tényező, amelyiknél az említett felhatalmazáson alapuló rendelet 4. cikke (3) bekezdésének b) pontja szerint számított súlyozott érzékenység abszolút értéke a legmagasabb.
- (5) Amennyiben az intézmény az (EU) 2021/931 felhatalmazáson alapuló rendelet 4. cikkében meghatározott módszerek egyikét alkalmazza egy adott származtatott ügylet kitettséértékének kiszámítására, ugyanazt a módszert kell használnia a szóban forgó ügylet fő kockázati tényezőjének azonosítására.

5. cikk

Az annak meghatározására szolgáló módszer, hogy egy származtatott ügylet a fő kockázati tényezőben hosszú vagy rövid pozíció-e

Az intézmények az (EU) 2021/931 felhatalmazáson alapuló rendelet 6. cikkében meghatározott módszerek bármelyikének alkalmazásával állapítják meg, hogy egy származtatott pozíció a fő kockázati tényezőjében – az 575/2013/EU rendelet 94. cikkének (3) bekezdése, 273a. cikkének (3) bekezdése és 325a. cikkének (2) bekezdése szerinti – hosszú vagy rövid pozíciót képvisel-e.

6. cikk

Egyszerűsített módszer a származtatott pozíciók fő kockázati tényezőjének azonosítására, valamint annak meghatározására, hogy a származtatott pozíció a fő kockázati tényezőben hosszú vagy rövid pozíció-e

- (1) A 4. és 5. cikktől eltérve az intézmények az e cikk (2)–(17) bekezdésében említetteknek megfelelően azonosíthatják a származtatott pozíciók fő kockázati tényezőjét, és az említett bekezdésekben meghatározott módszerek alkalmazásával határozhatják meg, hogy az adott pozíció hosszú vagy rövid pozíciót képvisel-e a fő kockázati tényezőjében.
- (2) A tőzsdei határidős vagy tőzsdén kívüli határidős részvényügyletek vagy részvényindexügyletek esetében az intézmények az azonnali részvényárfolyamot vagy az azonnali részvényindex-árfolyamot tekintik a fő kockázati tényezőnek.
A tőzsdei határidős vagy tőzsdén kívüli határidős termékek megvétele esetében a pozíció a fő kockázati tényezőben hosszú, eladásuk esetében pedig rövid.
- (3) Az olyan határidős kamatláb-megállapodások esetében, amelyeknél az egyik fél változó kamatot kap és rögzített kamatot fizet, az intézmények azt a kockázatmentes kamatlábat tekintik a fő kockázati tényezőnek, amely:
 - a) megfelel a határidős kamatláb-megállapodás pénznemének;
 - b) az 575/2013/EU rendelet 325l. cikkének (1) bekezdésében meghatározott lejáratok egyikére vonatkozik, amelyet úgy kell kiválasztani, hogy a lehető legnagyobb mértékben illeszkedjen a határidős kamatláb-megállapodás lejáratához.Amennyiben az intézmény rögzített kamatot fizet, a pozíció a fő kockázati tényezőben hosszú, amennyiben pedig rögzített kamatot kap, a pozíció rövid.
- (4) Az olyan kötvényekre vonatkozó tőzsdei határidős vagy tőzsdén kívüli határidős ügyletek esetében, amelyek rögzített vagy változó kamatozású, opcionálitással nem rendelkező adósságinstrumentumok, az intézmények meghatározzák, hogy a tőzsdei határidős vagy tőzsdén kívüli határidős szerződés a kötvény megvételére vagy eladására vonatkozik-e, és ennek alapján azonosítják a fő kockázati tényezőt, és a 3. cikk (2) vagy (3) bekezdésében meghatározott módszereknek a rögzített vagy változó kamatozású, alapul szolgáló adósságinstrumentumra történő alkalmazásával megállapítják, hogy a pozíció hosszú vagy rövid pozíciót képvisel-e a fő kockázati tényezőjében.
- (5) A külföldi pénznem és az intézmény adatszolgáltatási pénzneme közötti árfolyamra vonatkozó tőzsdei határidős ügyletek és tőzsdén kívüli határidős ügyletek esetében az intézmények a külföldi pénznem és az intézmény adatszolgáltatási pénzneme közötti azonnali átváltási árfolyamot tekintik fő kockázati tényezőnek.
A külföldi pénznem vétele esetén a pozíció a fő kockázati tényezőben hosszú, eladása esetén pedig rövid.
- (6) A tőzsdei határidős vagy tőzsdén kívüli határidős áruügyletek esetében az intézmények azt az azonnali áruipiaci árat tekintik a fő kockázati tényezőnek, amely:
 - a) a tőzsdei határidős vagy tőzsdén kívüli határidős szerződésben meghatározott árutípushoz tartozik;
 - b) az 575/2013/EU rendelet 325p. cikkének (2) bekezdésében meghatározott lejáratok egyikére vonatkozik, amelyet úgy kell kiválasztani, hogy a lehető

legnagyobb mértékben illeszkedjen a tőzsdei határidős vagy tőzsdén kívüli határidős szerződés lejáratához.

Az áru megvétele esetén a pozíció a fő kockázati tényezőben hosszú, az áru eladása esetén pedig rövid.

- (7) Az egyetlen alapul szolgáló részvénnel vagy részvényindexszel rendelkező hagyományos vételi vagy eladási opció esetében az intézmények az azonnali részvényárfolyamot vagy az azonnali részvényindex-árfolyamot tekintik a fő kockázati tényezőnek.

A vételi opció megvétele esetén a pozíció a fő kockázati tényezőben hosszú, a vételi opció eladása esetén pedig rövid. Az eladási opció eladása esetén a pozíció a fő kockázati tényezőben hosszú, az eladási opció megvétele esetén pedig rövid.

- (8) Az olyan hagyományos vételi vagy eladási opció esetében, amelynek egyetlen alapul szolgáló terméke olyan kötvény, amely rögzített kamatozású adósságinstrumentum, az intézmények a 3. cikk (2) bekezdésében meghatározott módszerek az alapul szolgáló kötvényre történő alkalmazásával azonosítják a fő kockázati tényezőt.

Amennyiben a 3. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontja szerint azonosított fő kockázati tényező a kockázatmentes kamatláb vagy a kibocsátó hitelkockázati felára, a vételi opció megvétele esetén a pozíció a fő kockázati tényezőben rövid, a vételi opció eladása esetén pedig hosszú; eladási opció eladása esetén a pozíció rövid, eladási opció megvétele esetén pedig hosszú.

Amennyiben a 3. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontja szerint azonosított fő kockázati tényező az inflációs ráta, a vételi opció megvétele esetén a pozíció a fő kockázati tényezőben hosszú, a vételi opció eladása esetén pedig rövid; eladási opció eladása esetén a pozíció hosszú, eladási opció megvétele esetén pedig rövid.

- (9) A csereügyletre szóló hagyományos opciók esetében az intézmények a (15) bekezdésben meghatározott módszernek az alapul szolgáló kamatcsereügyletre való alkalmazásával azonosítják a fő kockázati tényezőt.

Amennyiben a csereügyletre szóló opció olyan kamatcsereügylet megkötésére biztosít jogot, amelyben az opció jogosultja változó kamatot kap, és rögzített kamatot fizet, a pozíció a fő kockázati tényezőben hosszú, ha az intézmény megveszi a csereügyletre szóló opciót, ha pedig eladja, akkor rövid.

Amennyiben a csereügyletre szóló opció olyan kamatcsereügylet megkötésére biztosít jogot, amelyben az opció jogosultja változó kamatot fizet, és rögzített kamatot kap, a pozíció a fő kockázati tényezőben hosszú, ha az intézmény eladja a csereügyletre szóló opciót, ha pedig megveszi, akkor rövid.

- (10) Kamatplafonok és -padlók vonatkozásában az intézmények azt a kockázatmentes kamatlábat tekintik a fő kockázati tényezőnek, amely:

- a) megfelel a kamatplafon vagy -padló hivatkozott pénznemének;
- b) az 575/2013/EU rendelet 325l. cikkének (1) bekezdésében meghatározott lejáratok egyikére vonatkozik, amelyet úgy kell kiválasztani, hogy a lehető legnagyobb mértékben illeszkedjen a kamatplafon vagy -padló lejáratához.

A kamatplafon megvétele esetén a pozíció a fő kockázati tényezőben hosszú, a kamatplafon eladása esetén pedig rövid. A kamatpadló eladása esetén a pozíció a fő kockázati tényezőben hosszú, megvétele esetén pedig rövid.

- (11) Az egyetlen alapul szolgáló áruval rendelkező hagyományos vételi vagy eladási opciók esetében az intézmények azt az azonnali árupiaci árat tekintik a fő kockázati tényezőnek, amely:

- a) megfelel az opciós ügyletben meghatározott árutípusnak;
- b) az 575/2013/EU rendelet 325p. cikkének (2) bekezdésében meghatározott lejáratok egyikére vonatkozik, amelyet úgy kell kiválasztani, hogy a lehető legnagyobb mértékben illeszkedjen az opció lejáratához.

A vételi opció megvétele esetén a pozíció a fő kockázati tényezőben hosszú, a vételi opció eladása esetén pedig rövid. Eladási opció eladása esetén a pozíció a fő kockázati tényezőben hosszú, megvétele esetén pedig rövid.

- (12) Hagományos devizaopciók esetében az intézmények a külföldi pénznem és az intézmény adatszolgáltatási pénzneme közötti azonnali átváltási árfolyamot tekintik a fő kockázati tényezőnek.

A külföldi pénznem vétele esetén a pozíció a fő kockázati tényezőben hosszú, eladása esetén pedig rövid.

- (13) Egy alapterméses hitel-nemteltjesítési csereügylet vonatkozásában az intézmények azt a kibocsátói hitelkockázati felárat tekintik a fő kockázati tényezőnek, amely:

- a) a csereügyletben hivatkozott kibocsátóra vonatkozik;
- b) az 575/2013/EU rendelet 325m. cikkének (1) bekezdésében meghatározott lejáratok egyikéhez van hozzárendelve, amelyet úgy kell kiválasztani, hogy a lehető legnagyobb mértékben illeszkedjen a csereügylet lejáratához.

A nemteltjesítéssel szembeni védelem megvétele esetén a pozíció a fő kockázati tényezőben hosszú, eladása esetén pedig rövid.

- (14) Az index CDS (nemteltjesítési csereügylet) vonatkozásában az intézmények azt a hitelkockázati felárat tekintik a fő kockázati tényezőnek, amely:

- a) megfelel a csereügyletben hivatkozott indexnek;
- b) az 575/2013/EU rendelet 325m. cikkének (1) bekezdésében meghatározott lejáratok egyikéhez van hozzárendelve, amelyet úgy kell kiválasztani, hogy a lehető legnagyobb mértékben illeszkedjen a csereügylet lejáratához.

A nemteltjesítéssel szembeni védelem megvétele esetén a pozíció a fő kockázati tényezőben hosszú, eladása esetén pedig rövid.

- (15) Az olyan kamatcsereügyletek esetében, amelyeknél az egyik fél változó kamatot kap és rögzített kamatot fizet, az intézmények azt a kockázatmentes kamatlábat tekintik a fő kockázati tényezőnek, amely:

- a) megfelel a csereügyletben hivatkozott pénznemnek;
- b) az 575/2013/EU rendelet 325l. cikkének (1) bekezdésében meghatározott lejáratok egyikéhez van hozzárendelve, amelyet úgy kell kiválasztani, hogy a lehető legnagyobb mértékben illeszkedjen a csereügylet lejáratához.

Amennyiben az intézmény rögzített kamatot fizet, a pozíció a fő kockázati tényezőben hosszú, amennyiben pedig rögzített kamatot kap, a pozíció rövid.

- (16) Az olyan részvényalapú csereügyletek esetében, amelyeknél az egyik fél kapja a részvény vagy részvényindex hozamát és rögzített vagy változó kamatot fizet, az

intézmények a részvény vagy a részvényindex azonnali árfolyamát tekintik a fő kockázati tényezőnek.

Amennyiben az intézmény kapja a részvény vagy részvényindex hozamát, a pozíció a fő kockázati tényezőben hosszú, amennyiben az intézmény fizeti a részvény vagy részvényindex hozamát, a pozíció rövid.

(17) Az olyan, árura vonatkozó csereügyletek esetében, amelyeknél az egyik fél cash flow-t kap az alapul szolgáló áru után, és rögzített vagy változó kamatot fizet, az intézmények azt az azonnali árupiaci árat tekintik a fő kockázati tényezőnek, amely:

- a) megfelel a csereügyletben meghatározott árutípusnak;
- b) az 575/2013/EU rendelet 325p. cikkének (2) bekezdésében meghatározott lejáratok egyikéhez van hozzárendelve, amelyet úgy kell kiválasztani, hogy a lehető legnagyobb mértékben illeszkedjen a csereügylet lejáratához.

A pozíció a fő kockázati tényezőben hosszú, ha az intézmény cash flow-t kap az alapul szolgáló áru ára alapján, és rövid, ha az intézmény cash flow-t fizet az alapul szolgáló áru ára alapján.

7. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én. 2025.7.1.

a Bizottság részéről

elnök

Ursula VON DER LEYEN